

[Aage Brusgaard]

Fremskridtspartiet er altså ikke imod udlændinge; det har ikke noget med racehad eller diskrimination at gøre. Hvis der kommer udlændinge hertil med det formål – og kan bevise det – at brødføde sig selv og være med til at skabe en vækst i det danske samfund, skal de være velkomne. Men samtidig skal de også vide, at hvis de kun kommer for at få del i de penge, Danmark låner i udlandet hvert eneste år, skal det kun være dem, der vitterlig er flygtninge, dem, som er truet på liv og lemmer i deres hjemland, for dem har vi råd til, og vi har mulighed for at tage vores andel af verdensknoten. Det skal så ske gennem godkendte organisationer og FN-kvoter og flygtningelejre.

Det er blevet udråbt, at Fremskridtspartiet er imod udlændinge og flygtninge, og at næsten alle andre partier er for, og det er så, fordi de er så meget bedre mennesker end Fremskridtsfolk. Sagen er jo den, at til alle andre partier og personer, der siger, at vi skal have så mange flygtninge og fremmedarbejdere som muligt, kan vi svare: Ja, lad os så tage dem, men lad så hver enkelt dansker selv tage imod en indvandrer. Den familie, der mener, at vi skal have luksusflygtninge fra f.eks. Iran, lad så den familie tage denne iraner, lad ham blive privat indkvarteret på et værelse hos den familie, lad den familie betale kost, logi, tøj, uddannelse osv. Så vil også Fremskridtspartiet tage hatten af og sige, at nu har den familie da bevist, at den vitterlig er så god, som den gerne vil give det udseende af.

Men det vil disse partier og disse personer absolut ikke, de vil ikke selv undvære en disse. De 13 mia. kr., det koster at have udlændinge her i Danmark, låner vi hver eneste krone af. I lader så bare jeres børn og børnebørn betale for det. I vil ikke selv yde.

Derfor siger Fremskridtspartiet sandheden nu, før det er for sent, før vi lægger alle de økonomiske problemer over på de næste generationer, men så sandelig også de menneskelige og racediskriminerende problemer og situationer, som meget let kan opstå.

Derfor vores forslag til lov om offentlige besparelser på udlændinge.

Glønborg (KRF):

I anledning af hr. Aage Brusgaards insinuation med hensyn til ordførerne skal jeg meddele, at jeg ingen steder skal hen, men jeg øn-

sker ikke at diskutere et forslag, som ligger på det niveau, som Fremskridtspartiet har lagt her, så jeg skal kun klart tage afstand fra det.

Mogens Elvensø (FP):

Det foreliggende lovforslag vil være et meget vigtigt bidrag til at standse den illegale indvandring, der sker til Danmark. Den udnyttelse af flygtningebestemmelserne, der finder sted, kan nedbringes væsentligt ved nærværende forslag. Det er også et nyttigt bidrag til at løse nogle af vore finansielle problemer, især da der her tilsigtes besparelser, men det handler også om politiske, kulturelle og religiøse problemer.

Ved Folketingets åbning den 9. juni 1988 udtalte hr. Svend Auken, Folketingets forhandler 1987-88, 2. samling, sp. 90:

»Jeg har svært ved at se, hvordan andre Fremskridtspartilederes mere indpakkede fremmedhad skulle være mere forsonende end hr. Glistrups åbenlyse racisme.«

Jeg er altså ikke valgt på racisme, jeg er valgt på at bekæmpe ideologier. Denne udtalelse viser, at hr. Svend Auken, der ellers er en belæst mand, ikke kender forskel på ideologisk bekæmpelse og på racistiske fordomme.

Derfor vil jeg nævne nogle af de problemer, vi er stødt på i det danske samfund. De politiske problemer er naturligvis andre landes borgers ret til at stemme ved kommunalvalgene, hvilket kan skabe problemer i mange af vore kommuner. Den kulturelle påvirkning, der kan ændre vore livsvaner, fremkommer særligt i de skoler, hvor danske børn kommer i mindretal, f.eks. i Århus og i København.

I England har der i flere skoler i Yorkshireområdet været skoleboykot, således at forældre ikke har indmeldt deres børn på den skole, som deres børn tilhører, og der har så været understøttelse på den lokale pub. Engelske børn i de pågældende skoler har bedt forældrene om at få f.eks. en anden påklædning, bl.a. er pigerne kommet hjem og har bedt deres forældre, om de må gå med snabelsko. Ligeledes er jule- og påsketraditioner ikke blevet overholdt i de kommunale engelske skoler.

I Danmark har Odense Skolevæsen haft madplaner, der ikke måtte indeholde svinekød. Religionsområdet er et helt kapitel for sig. De danske kristenmenigheder er stærkt påvirkede af marxisme. Marxismen siger, at religion og gudetro er menneskeskabt, men Bibelen fortæl-